

Вероніка ЄСІНА,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
наукової лабораторії з проблем превентивної
діяльності та запобігання корупції
навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ
Вікторія ЛИТВИН

СТАМБУЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ – КРОК ДО ЗАХИСТУ ВІД НАСИЛЬСТВА

Україна одна з перших долучилась до підписання Стамбульської конвенції, або «Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами». Завдяки ратифікації цієї Конвенції в Україні почав діяти Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Можна вважати, що Стамбульська конвенція є регулятор процесу захисту людини від прав гендерно зумовленого насильства (насильство яке вчиняється до жінок, до чоловіків в родині). У Конвенції міститься головна думка, що насильство є наслідком суспільних відносин, що склались. Також, жоден звидів насильства не може виправдовуватись традиціями, релігією, усталеними упередженням (стереотипами) чи звичаями.

Зараз Україна має певне зобов'язання – ратифікація та розробка механізмів захисту людини від насильства. Крім того, Конвенція передбачає контроль (моніторинг) за дотриманням її положень. Він допомагає державам побачити як прогрес, так і слабкі місця, й ухвалювати за його результатами ефективні рішення. Загалом, Конвенція охоплює ті сфери українського законодавства та практики, які потребують вдосконалення, такі як надання притулку постраждалим особам, процедура звернення для отримання відшкодування, каліцтва жіночих геніталій як однієї із найтяжчих форм насильства щодо жінок, переслідування (сталкінгу) з боку кривдника [1].

Варто відзначити, що Україна долучається до взаємного обміну інформацією та впровадження дієвих кроків захисту. Співпраця дає можливість реалізувати головний принцип - попередження насильства, надання послуг та захисту постраждалим, притягнення кривдника до відповідальності та формування скоординованих політик у сфері запобігання та протидії насильству на всіх рівнях [1].

Спеціалісти та фахівці вже працюють над:

- розробкою дієвих інструментів надання допомоги постраждалим;
- підвищення кваліфікації спеціалістів;
- внесенням змін до законодавчих актів (захист дітей, охорона здоров'я, правосуддя тощо);
- розробкою інструкцій щодо заборони сталкінгу (сексуального домагання) тощо.

Зрештою, Конвенція вимагає забезпечити постраждалих такими послугами як:

- ✓ притулки для постраждалих від домашнього насильства;
- ✓ спеціалізовані "гарячі лінії";
- ✓ легкодоступні консультативні та кризові центри допомоги постраждалим від зґвалтування або сексуального насильства;
- ✓ юридичні та психологічні консультації, зокрема, довгострокові;
- ✓ програми для кривдників;
- ✓ постійна підготовка фахівців, які працюють із постраждалими [2].

Як висновок, варто сказати, що впровадження концепцій боротьби з насильством є потужним кроком до справжнього захисту кожного члена цивілізованого суспільства від насильства, яке може чинити кривдник будь де: на роботі, вдома, в дитячому садочку, в інтернет-просторі тощо.

Список використаних джерел:

1. Стамбульська конвенція вступає в дію. Що змінюється? URL: <https://ukraine.unfpa.org/uk/news/istconv3110>
2. Посібник WAVE. Стандарти запобігання насильству та підтримки для жінок, постраждалих від насильства. URL: <https://ukraine.unfpa.org/uk/Handbook%20Istanbul%20convention>
3. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами URL: <https://rm.coe.int/1680462546>